

בש"פ 4593/23 - ניסים תמם, קדוש שמואל נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 4593/23

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העוררים: 1. נסים תמם
2. קדוש שמואל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

עררעל החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מיום 28.5.2023 במ"ת 16202-04-23 שניתנה על
ידי כבוד השופט נסר אבו טהה

תאריך הישיבה: ח' בתמוז התשפ"ג (27.6.2023)

בשם העורר 1: עו"ד תום הלפרין

בשם העורר 2: עו"ד נס בן נתן; עו"ד שרי שאול

בשם המשיבה: עו"ד ארז בן ארויה

החלטה

לפניי ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נסר אבו טהה) מיום 27.5.2023 במ"ת 16202-04-23, במסגרתה הורה על מעצרו של העוררים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם, וזאת לאחר שדחה את

בקשתם כי יוכנו תסקירי מעצר בעניינם בטרם קבלת החלטה בשאלת מעצרים עד תום ההליכים.

בתמצית, כתב האישום מייחס לנאשמים הקמה של מעבדה לגידול והפקה של סם מסוכן מסוג קנאביס, וזאת לאחר שבמחסן ששכר העורר 1 נתפסו כ-1,161 שתילי סם במשקל כולל של 196.38 ק"ג.

ביחס לעורר 1, אוסיף כי התסקיר התבקש על מנת להתייחס לחלופה שיקומית בקהילה סגורה, וזאת לאור בעיית התמכרות לסמים ממנה סובל העורר 1 לדבריו. בתסקיר שהוגש בתיק הקודם שנוהל נגדו, נכללה המלצה של שירות המבחן בדבר העברה לחלופה שיקומית, המלצה שהעורר 1 היה מוכן לקבלה באותההעת. עם זאת, לאור עסקת טיעון שגובשה באותו תיק, הדבר לא יצא לפועל.

בא-כוח המשיבה התנגד לשליחת העוררים לתסקיר שירות המבחן וזאת בשים לב לעברם הפלילי הרלוונטי של השניים. העורר 1 הורשע בעבירה של סיוע לגידול סמים מסוג קנאביס ביום 22.7.2022, והחל בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום הנוכחי בסמוך לאחר שחרורו ממאסר. העורר 2 ריצה בעבר עונש מאסר של 16 חודשים בגין עבירות סמים שביצע בשנת 2018. במצב דברים זה, תומך בא-כוח המשיבה בהחלטתו של בית המשפט קמא, לפיהאף חלופת מעצר לא תסכון, ועל כן לשיטתו אין כל טעם בשליחת העוררים לשירות המבחן בטרם קבלת החלטה בבקשה לעצור אותם עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינם.

לאחר ששמעתי את בא-כוח הצדדים, הגעתי למסקנה כי יש לקבל את הערר, ולהורות על שליחת העוררים לשירות המבחן קודם שתתקבל החלטה בבקשה למעצרים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. אכן, עברם הפלילי של העוררים מלמד על מעורבות בפעילות בתחום הסמים בשנים האחרונות, ועובדה זו, מטבע הדברים, תשמש כנגדם בבואו של בית המשפט קמא להחליט בשאלת אפשרות השחרור לחלופת מעצר. אולם, אין לומר כי בנסיבות בהן עסקינן, ובשים לב לעבירות המיוחסות להם, תסקיר שירות המבחן מיותר, ולא יכולה להיות לו רלוונטיות להכרעה בבקשה למעצר עד תום ההליכים.

ככל שמדובר בעורר 1, הרי שלא ניתן לקבוע כבר בשלב זה, אם התקיימו לגביו הנסיבות המצדיקות הליך שיקומי במסגרת תקופת המעצר. על פני הדברים, שאלת השיקום עלתה בעניינו בטרם הליך הנוכחי, ובשים לב לגילו הצעיר, ייתכן כי הוא ימצא מתאים לחלופה זו. מטבע הדברים, השאלה אם יש סיכוי להצלחתו של הליך שיקומי טעונה בדיקה בסיוע שירות המבחן, ואינני סבור כי היה מקום להכריע בה אך ורק על סמך הנתונים שהיו לפני בית המשפט קמא.

ככל שמדובר בעורר 2, אכן קיים קושי לשחררו לחלופת מעצר בשים לב לעברו, ואולם, גם במקרה זה סבורני כי יש צורך בקבלת נתונים נוספים בעניינו, על מנת לבחון אם ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו באמצעות חלופה הולמת. כך, במיוחד, בהינתן העובדה שחלפו חמש שנים מאז ביצוע העבירה הקודמת.

לאור האמור, מתבקש שירות המבחן להכין תסקיר מעצר בעניינו של העורר 1, במסגרתו תיבחן האפשרות

לשלב בקהילה טיפולית המיועדת לגמילה מהתמכרות לסמים. כמו כן, מתבקש שירות המבחן להכין תסקיר בעניינו של העורר 2, אשר יבחן חלופת מעצר שתוצע על ידו. שירות המבחן מתבקש להגיש את התסקירים האמורים עד ליום ב', 7.8.2023.

למען הסר ספק, אבהיר כי אינני מביע כל עמדה לגופם של דברים, לא ביחס לעורר 1 ולא ביחס לעורר 2, ובית משפט קמא יחליט בבקשות למעצר עד תום ההליכים לאחר שיעיין בתסקירים בעניינם, לפי מיטב שיקול דעתו.

העוררים ימצאו במעצר עד שתינתן החלטה אחרת בעניינם.

ניתנה היום, ח' בתמוז התשפ"ג (27.6.2023).

שׁוֹפֵט
